

Iets over Weeskamer = voogden.

De weesmeesters (in Rotterdam 3 à 4 in getal) vormden tezamen de Weeskamer.

Tenzij bij testament was buitengeslote (gesecludeerd) nam deze Weeskamer o.a. hele en halve wezen, die minderjarig achter bleven, onder haar bescherming; ze stelde 2 voogden aan, die belast waren met het beheer van de opengevallen boedel en in handen van weesmeesters de eed moesten afleggen.

Bij overlijden van een der voogden voorzag de Weeskamer steeds in de voogdij en ook in geval er een uit de stad vertrok, want volgens de ordonnatie van 1593 (te Rotterdam) moesten alle voogden binnen de stad of haar jurisdictie vallen.

Slechts de namen van de personen, die alleen maar onder een patroniem bekend staan, zijn in de regel van een beroepsaanduiding vergezeld, om hen van andere gelijknamige stadsgenoten te onderschijden.

De meerderjaargrensgrens lag bij het bereiken van de 25- jarige leeftijd, tenzij bij huwelijk voordien.

Gifteboeken zijn registers, waarin de overdrachten van onroerend goed in de stad of de stads vrijheid geboekt werden.

In 1^e kwartaal 17^e eeuw komt in de gifteboeken van Rotterdam een salmvanger als beroepsaanduiding voor.

De officiële naam van het St. Pietergilde was: gilde van de groote visserie en de salmvangers.
Rotterdamsch Jaarboekje 1943 artikel Mr. H. C. Hazenwinkel.

idem: Voor het nog betrekkelijk geringe percentage van hen, die al een achternaam voeren, hetzij die van de vader, hetzij die van de moeder (want ook dit laatste kwam voor) goldt niet de moeilijkheid bij de indentificatie der patroniemen en werd doorgaans alle misverstand uitgesloten.

Vlg. Mr. R. Bijlsma: Een Oud-Rotterdamsch gebruik. In: Rotterd. Jaarboekje 1916-

Mr. R. Bijlsma: Rotterdams Welvaren Bladz 8: Naast de haringvisserij had ook de Rotterdamsche rivier- visserij betekenis als een waterstadnering, die aan Rotterdam een voortreffelijke voeding- en handelswaar verschafte. Behalve van de zalmvangst vernemen wij van de riviervisserij, welke in het jaar 1562 werd uitgeoefend met een 60- tal schuiten, toebehorend aan "schamele" visschers, die de Maas bevischten van Rotterdam tot de mond toe.

Idem bladz. 15:

Een tweede dochter van de haringkoopster – taander Daniel Danielsz. de Coning was de huisvrouw geworden van den haringkoopster Cornelis Huygen Besemer; door een anderhuwelijk had Besemer tot zwager den haringkoopster – zeilmaker Rogier Claesz. (wiens nageslacht den naam van der Horst aannam)

C. H. Besemer was vroedschapslid in het midden van de 16^e eeuw.

Verdere aantekeningen met betrekking tot de Bedrijfs- en Bevolkingsgeschiedenis uit dien tijd berusten op het Rotterdamsch Gemeente-archief, tot de laatste behoren dossiers over de families, die het meest aan het bedrijfsleven hebben deelgenomen en over de "rijkheid" of regeeringsgeslachten, die in de periode 1550 – 1650 hebben geleefd en gewerkt.

Idem bladz. 26:

Voor de waterstad Rotterdam (dit geldt in hoofdzaak voor de jaren 1550 – 1588) was van belang de vestiging van stuurlieden ter haringvisserij, haringkoopters, reeders, zeilmakers, enz. afkomstig uit de kleine watersteden en kustdorpen als Delfshaven, Schiedam, Brielle, Goedereede, Katwijk, Zandvoort, enz.

Idem bladz. 26:

Het ingang vinden van nieuwe zeden is o.a. merkbaar in het toenemend gebruik om achternamen (geslachtsnamen) aan te nemen buiten den kring der rijkheid, der regeering, trof men in het toenmalige Rotterdam nog maar weinig geslachtsnamen aan; de gewone burger noemde zich naar ouden trant, met doopsnaam en vadersnaam.

Aan de aangenomen geslachtsnaam werd trouwens niet de betekenis gehecht, welke wij daaraan toekomen; er zijn tal van gevallen aan te wijzen, dat zoons zich niet met den achternaam van den vader noemden.

Dergelijk niet overnemen kwam in het bijzonder voor, wanneer kinderen bij de doop vernoemd waren naar den grootvader van moeders zijde en deze voorvader een geslachtman was geweest, wiens achternaam reeds een goeden klank had in Rotterdam; de kleinzoon nam dan niet de geslachtsnaam van zijn vader over, maar ging net den voornaam ook den achternaam van dien grootvader dragen.

Eveneens geschiedde het wel, dat broers bij aanneming van een naam ieder een anderen geslachtsnaam kozen, zoodat ook door deze handelswijze dragers van verschillende achternamen toch tot een zelfde familie (in patriarchalen zin) konden behooren.

Idem bladz. 37:

Aangezien men òf kerkelijk `f burgerlijk trouwde, vielen 2 registers te raadplegen: het trouwboek der Groote Kerk en het stadstrouwboek. Het kerkelijk trouwregister is in de eerste plaats een register van de ondertrouw en bevat de inschrijving van alle paren, die te Rotterdam kerkelijk in ondertrouw werden opgenomen en waarvan dus bruidegom of bruid te Rotterdam woonachtig moesten zijn; het stadstrouwboek vermeldde alleen de ten stadhuize gesloten huwelijken.

De heer Ramaer (tijdschrift v. h. Kon. Ned. Aardr. Gen 1921) heeft berekeningen gemaakt van de vroegere bevolking van Nederland, naar zijn tegenwoordige grootte berekend.

Hij komt tot de conclusie, dat het land op zijn tegenwoordige uitgestrektheid niet meer dan ongeveer 882.400 inwoners zal hebben geteld in 1514, waarvan in Holland 253.000, in Nederland zonder Holland en de groote steden 462.000 en de bevolking der groote steden in Nederland zonder Holland 167.000 zielen.

De vermeerdering der bevolking had aldus plaats globaal:

Van 1514 tot	1795 in de verhouding van	1 : 2.43
	1840	1 : 3.31
	1880	1 : 4.64
	1920	1 : 7.91

De bevolking thans op hetzelfde gebied is ongeveer 8 maal zoo groot als in 1514. De berekeningen van de bevolking vóór de volkstellingen zijn slechts globaal en niet volkomen juist geven.